

De brug

Er waren eens twee broers die naast elkaar woonden, ieder op een boerderij. Ze hadden, na veertig jaar, voor het eerst in hun leven ruzie gekregen. Al die jaren daarvoor hadden ze alles gedeeld: het werk op het land, de machines, de goederen en zelfs de winst die ze maakten. Alles werd eerlijk verdeeld.

Maar door een klein misverstand kregen de broers woorden, en samenwerken bleek opeens niet meer mogelijk. Na veel boze uitwisselingen werd het stil. Al weken spraken ze geen woord meer met elkaar.

Op een ochtend werd er aangebeld bij het huis van de oudste broer. Toen hij de deur opendeed, stond er een man met een timmerkist op de stoep. 'Ik ben op zoek naar werk voor een paar dagen,' zei de man. 'Misschien heeft u een paar kleine klusjes waar ik bij kan helpen?'

De oudste broer dacht even na en zei toen:

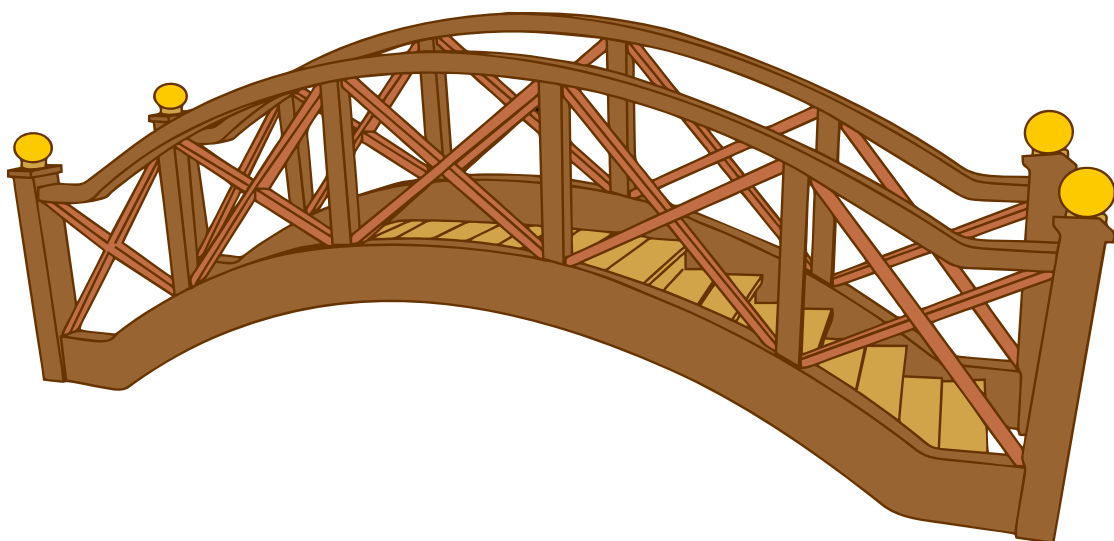
'Ja, ik heb werk voor je! Zie je daar, aan de overkant van die sloot? Daar woont mijn jongere broer. We hebben flinke ruzie gehad en we kunnen niet meer met elkaar opschieten. Vorige week heeft hij die brede sloot tussen onze boerderijen laten graven, puur om mij te pesten. Ik wil dat je iets bouwt zodat ik geen last meer van hem heb.'

De timmerman knikte. 'Ik begrijp de situatie. Ik zal mijn werk goed doen, zodat u tevreden bent.'

De oudste broer hielp de timmerman met het klaarleggen van materiaal en vertrok daarna naar de stad om boodschappen te doen. De timmerman ging meteen aan de slag. Hij mat, zaagde en timmerde de hele dag door.

Tegen zonsondergang kwam de oudste broer terug. Hij liep meteen naar het water om te kijken wat de timmerman had gebouwd. Zijn ogen werden groot van verbazing, zijn mond viel open.

Dit was niet wat hij in gedachten had gehad. De timmerman had geen hek of schutting gebouwd, maar een brug – een prachtige houten brug met stevige leuningen, vakkundig gemaakt.

Tot zijn grote verbazing kwam zijn jongere broer hem over de brug tegemoetlopen, met een grote glimlach en open armen. 'Jij bent pas een echte broer en mijn beste vriend,' zei hij. 'Dat jij dit hebt laten bouwen na alles wat ik je heb aangedaan... Je laat zien dat onze familieband niet verbroken mag worden. Het spijt me oprecht voor mijn gedrag.'

De timmerman pakte zijn gereedschapskist en maakte zich klaar om te vertrekken. Maar de oudste broer hield hem tegen. 'Ik zou graag willen dat je blijft. Ik heb nog veel andere projecten voor je.'

De timmerman glimlachte.

'Ik zou graag blijven,' zei hij, 'maar ik moet nog veel meer bruggen bouwen.'

Ter overdenking bij het verhaal

Het is geen schande om fouten toe te geven of om elkaar te vergeven. We moeten vriendelijk en nederig blijven. Door samen te werken en elkaar als familie, vrienden en mensen te blijven steunen, kunnen we veel meer bereiken.

Niet een afscheiding, een sloot of een muur maakt ons groots – maar juist de bruggen die ons met elkaar verbinden. Ook de smartphone kan hierin een rol spelen: het biedt ons de mogelijkheid om mensen overal ter wereld met elkaar te verbinden. Maar net als in het echte leven moet de brug eerst gebouwd worden.